

Ruhumda Bıraktığı Fırkatin Suhuletine Kim Bakar Ve Hakkıyla Anlar

— Yazan Adam · 13 Nisan 2014

Bilmem ki ne kaldı ömür payesinden bahşedilen bir nefesin müddetinden
Dinmeyen feryadın hiç anlaşılmayan hicrani nağmesinden akseden güftesinden
Nefesin mahçubiyetine abat olan edebin gönül kalesinden ve öğretisinden
Beklenen umutların, ruhuma yaşattığı vecdin hikayesini anlatan yaşantsısından

Artık ne çıkar, kalbim yılların hasretiyle kim için ağlar ve yanar
Açık denizlerin ruhumda bıraktığı fırkatin suhuletine kim bakar ve hakkıyla anlar
Hikmetine ram olamadığım çileli sancılarım, yıllardır yüreğimi hüznle dağar
Gözlerim çaresiz bakar, umutlarım ummanın aşkıyla gönlümde şimşekleri çakar

Ne fecrin kalbimde aksettirdiği ülfetin esinindeyim, ne de yüreğimin sesindeyim
Sanki vurgun yemiş bir gönlün batmaya ramak kalmış halinden biçareyim
Bilmem ki niye böyle bir divanelik içinde ve akılsız kalbimle hıçkırıklar içindeyim
Görmediğim düşlerin, hasretine bandığım gülüşlerin aczi içinde bir fakirim

Korkuyorum artık bir haber gelecek diye, gönlümde ki hasretin ülfetli nefesinden
Kalmayan halimin bıtkın eşkalinden, solgun nefesin busesinden ve fersiz gözlerden
Tanınmayacak hale getiren sevdanın çileli sahnesinin tesirinde ki geçmiş düşüncelerden
Naçar bırakan, uhteyi yürekte kurutan, umutla yaşatan şakınlığın payesinden

Ne söylesem işitilmez, kalbin sesi lal oldu kimselerce artık fark edilmez
Gönül, ölümle ülfetin bağrında bu bedbinlik içinde asla dirilmez ve filizlenmez
Bir vefanın kadriyle nefesler aşkın rahlesinden geçerek bu halde sadakata yönelmez
Söz, akılla kemale erdirmez, irade malahatla vuslatın hisarına eriştirmez

Yeis gönlün açık kapısında eğleşmez, bakir vicdan aşk için buğuz etmez
Dil ne söylese de, kalb aşkın esiniyle terennüm etmeyince, sürur sinede yeşermez
Tefekkürün vecdi bir insana nasip olmayınca hakikat asla hevesle nefsi nizam etmez
Akıl, aşkın şehredilmesine kifayet etmez, nefes vuslata ram değilse takva zerkedilmez

Mustafa CİLASUN